

Erft Ismaël samen met Isaak de zegen.....?

door **Elle Wiltjer**

Lees de schriftplaatsen er bij om het volledige beeld te zien! Ik heb het ook pas door veel te combineren en veel door te lezen, pas goed begrepen (al kan mijn begrip voor anderen tot onbegrip leiden 😞).....

Hierbij mijn schrijfsel wat ik nog verder heb uitgewerkt, en wat misschien niet helemaal duidelijk is voor iemand die niet het globaal overzicht heeft over heel het DOEL van de Wet van Mozes en de geschiedenis van de wet van Mozes, met daar tegenover het doel van de wet van het geloof zónder werken der wet.

Men wordt immers niet door de wet van Mozes ónvolmaakt te houden, gered of rechtvaardig verklaard, maar wél door de wet/wetmatigheid dat God rechtvaardigt op grond van het geloof, net als dat met Abraham is gebeurd. Hij geloofde slechts en dat werd hem tot rechtvaardigheid/gerechtigheid gerekend (hij had geen wet van Mozes en ook geen wet van daarvoor) en de wet of de wetmatigheid van het geloof stellen in God en Christus is daarmee aan de orde gekomen (Rom. 3:31 – 4:25).

Erft Ismaël samen met Isaak de zegen.....?

In Gal. 4:21-31 is Hagar, de slavin, met haar kind Ismaël een afbeelding van het Wetsverbond en van Jeruzalem wat in slavernij aan de wet is. Een slaaf zal nooit erven, een zoon echter wel.

Daar tegenover staat:

Sara, de vrije vrouw, met haar kind Izaak, is een afbeelding van het Abrahamitisch verbond. Zij zijn niet in slavernij aan de wet, maar zijn vrij van de wet van Mozes, dus niet in slavernij aan de wet van Mozes, en vallen onder de wet van het geloof waar Paulus het in Rom. 3:27-31 waar de wet van het geloof wetmatig zorgt voor zegen en redding, en waardoor de wet der werken van Mozes wordt bevestigd, nl. dat deze wet van Mozes niet tot vrijheid en leven kan leiden (de reden waarom er telkens offers moesten worden gebracht om zonden te vergeven en was gegeven om de zonde nog duidelijker te maken, en daarmee de genade ook, zoals Rom. 5:20 zegt), daar deze wet juist een tuchtmeester of opvoeder was tot op de wet van het geloof, die kwam/die in vervulling ging toen Christus kwam en men door in Christus te geloven, men erfgenaam werd van de (vervulling van) de beloften aan Abraham (Gal. 3:19-4:7).

Erft Ismaël samen met Isaak de zegen.....?

Christus was het einddoel der wet van Mozes, want door hem en door geloof in hem werd de straf die stond op het niet volmaakt houden van de wet, de dood, weggedaan, en kwam de wet van het geloof dat Christus de wet van Mozes voor ons had volbracht en daardoor de straf op de zonde, de dood had overwonnen, en dat men door het aanroepen van Christus gered zou worden (Rom. 10:4-17; Hebr. 10:1-25).

In Gal. 4:21-31 doet Paulus, **door Jes. 54:1 allegorisch te verklaren, (Gal. 4:27, waar het mede om draait, is een aanhaling uit Jes. 54:1 en allegorisch verklaard)**, ons weten dat Ismaël (de zoon van de slavin) in geen geval zal erven met Isaak (Gal. 4:30) die de zoon van de vrije vrouw Sara was, en tevens de zoon der belofte aan Abraham.

Gal. 4:27-30 zegt: "27 Want er staat geschreven: Verheug u, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij die geen weeën kent; want talrijker zijn de kinderen der eenzame dan van haar, die een man heeft. 28 En gij, broeders, zijt, evenals Isaak, kinderen der belofte. 29 Maar zoals destijds hij, die naar het vlees verwekt was, hem, die naar de geest verwekt was, vervolgde, zo ook nu. 30 Maar wat zegt het schriftwoord? ***Zend de slavin weg met haar zoon, want de zoon der slavin zal in geen geval erven met de zoon der vrije.*** 31 Daarom, broeders, zijn wij geen kinderen ener slavin, maar van de vrije."

De twee vrouwen zijn twee verbonden, zegt Paulus in Gal. 4:21-24, en hij maakt het dan verder duidelijk. Er is een wet van de werken van de wet van Mozes (men is in slavernij zoals Hagar en Ismaël), en er is een wet van het geloof uit genade zonder werken der wet van Mozes (men is vrij zoals Sara en Isaak in het verbond met Abraham voor een Erfgenaam en de landbelofte).

Men kan het niet verdienen door Mozes' wet strikt na te volgen, maar slechts door de wet van het geloof zoals Abraham dat had gedaan, na te volgen.

De enige mogelijkheid voor "Ismaël" om ook mede-erfgenaar te worden, net als dat die mogelijkheid óók geldt voor "Isaak", van de vervulling van de belofte aan Abraham, is het aanvaarden dat Jezus DE erfgenaar is van de vervulling van de belofte aan Abraham.

De natuurlijke nakomelingen van zowel Ismaël als van Isaak kunnen niet prat gaan en/of terugwijzen naar hun afstamming van Abraham en op grond van die afstamming claimen een erfgenaar te zijn. Dat zegt Jezus, niet ik. Iedere persoon, of het nu een afstammeling van Abraham via Hagar of via Sara is, moet hetzelfde doen om het beloofde land te beërven, nl. geloof stellen in het enkelvoudige Zaad van Abraham, nl. Jezus. En ze moeten de vruchten voortbrengen die passen bij het zoon zijn van Abraham.

Zowel in de hele Galatenbrief als in de hele Romeinenbrief (b.v. 9:6-8) als in het evangelie van Johannes (8:30-47) komt naar voren dat men de werken van Abraham moet doen (zo vader, zo zoon) zoals in 39-47 staat.

Abraham is nl. de vader van alle gelovigen die geloven zoals Abraham geloofde en dat geloof

Erft Ismaël samen met Isaak de zegen.....?

ten toon spreidde, of ze nu wel of niet uit de besnijdenis (het joodse volk) komen (Rom. 3 en 4). Het gaat om de wet van het geloof en niet om de wet der werken van de wet van Mozes (Rom.3:27).

Door de wet van Mozes kon niemand een zoon van Abraham zijn, want Abraham stond niet onder de wet van Mozes (4:13-17), en door de wet van Mozes werd slechts duidelijk dat men een zondaar was en in slavernij aan de zonde was, en door de wet van het geloof (Gal. 3:19 - 4:7) werd duidelijk dat men geloven moet als Abraham in de belofte die hem gegeven was, zowel de belofte van een zoon-erfgenaam als de belofte van het land wat aan die zoon-erfgenaam gegeven zou worden en waar Abraham zelf ook van afhankelijk is, nl. Jezus de gezalfde in wie alle verbonden en welke beloften er ook gegeven zijn, JA en AMEN zijn geworden (2 Kor. 1:20).

Zonder Jezus te aanvaarden, zal men dus niets beërven volgens wat er geopenbaard is in het NT. De verwachting van Abraham is ook te vinden in Hebr. 11:8-19 en heeft ook te maken met Hebr. 12:18-29 waar de Joodse gelovigen in Christus wordt gezegd dat ze niet meer tot Sinäi en de wetgeving genaderd zijn, maar tot Sion, het van de hemel afkomstige Jeruzalem met een hemels karakter, samen met degenen van het OT die geloofsgetuigen waren (Hebr. 11:1-43) en het zoonschap hebben ontvangen (Hebr. 12:1-17; Rom. 8:1-17) door de van te voren door de in Gods voornemen geuite roeping, bestemming, rechtvaardiging, uitverkiezing en verheerlijking met de verwachting van het bevrijd worden van de gevolgen van de zondeval, samen met de gehele aardse schepping (8:18-30).

Samengevat: er is een wet der werken en er is een wet van het geloof. Door werken der wet wordt men niet gerechtvaardigd en gered, terwijl men wél door de wet van het geloof gerechtvaardigd is/wordt. Men kan echter onder de wet van Mozes staan maar het geloof tonen, terwijl men zich aan de wet probeert te houden zo goed en zo kwaad mogelijk. Dat zien we bij de geloofsgetuigen in Hebr. 11 waarvan er gelovigen waren die niet onder de wet stonden en gelovigen die wél onder de wet stonden maar toch het geloof bezaten wat rechtvaardigde en niet de wet van Mozes die slechts benadrukte dat ze in slavernij aan de zonde waren onder die wet. Die wet was een tuchtmeester, een opvoeder (Gal. 3:24) waarbij men soms getuchtigd werd door God (Hebr. 12:1-17) om tot berouw te geraken.

Zowel degenen die niet onder de wet van Mozes stonden in Hebr. 11, als degenen die wél onder de wet van Mozes stonden en toch het geloof zoals Abraham zonder wet ten toon hebben gespreid, zullen samen met degenen die na de vervulling van de wet van Mozes door Jezus geloof stelden in deze Jezus, gezamenlijk tot volmaaktheid worden gebracht (Hebr. 11:39-40) en men deelt dus in alles gelijk, zonder verschil in bestemming in de door God bedachte en verschaft stad, het door God bedachte en vanuit de hemel gegeven vaderland, de stad en het vaderland waar Abraham op wachtte zoals in Hebr. 11:8-16 wordt verklaard als het uiteindelijke eindpunt van heel de tot rechtvaardigheid verklaarde mensenwereld, nl. alle gelovigen van alle tijden, ook de vóór-christelijke tijden, die door het geloof zonder naar werken der wet van Mozes terug te wijzen, rechtvaardig verklaard zijn, en de landbelofte aan Abraham door de vervulling van de zaadbelofte aan Abraham, Jezus, zal worden uitgevoerd

Erft Ismaël samen met Isaak de zegen.....?

en gegeven.

=====

Dat Ismaël tijdens zijn leven tijdelijk gezegend werd met veel dingen is duidelijk en in Gen. 17:20-21 en 21:18 staat dat Ismaël tot een groot volk gesteld zou worden en twaalf vorsten zou hij verwekken.

Maar de eeuwige zegen hangt af van het feit dat nakomelingen van Ismaël de zoon der belofte, Jezus dus, toch moeten erkennen en aannemen volgens de Schrift, omdat God met het Abrahamitisch verbond via Izaak zou doorgaan en niet via Ismaël (Gen. 17:18-21).

Voor wat het waard is

Elle